

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. I. Quid Archangelus Gabriel tractaverit cum SS. Virgine, missus ad ipsam è cœlo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

eorum abhorrens commercium recessit ab illis; cumque auspicato omine nos accedentes videret, mox junxit se nobis, terga vertentibus etiam alijs, aliisque concedentibus. Ductor meus charitate plenus, qui erat vel Angelus, vel homo illuminatus uti Angelus, mox advertit, pulsari animum boni hujus senis aliquam intereā molestiam; sed nec ipse cohibere se poterat, quin illic enarraret nobis, quae dicta sibi fuerant ab euntibus illis, quos videremus,

Dominis; unde non levi inquietudine turbatum haberet animum; hinc plures quaestiones proponere incepit nobis circa devotionem suam erga Sanctissimam Virginem, sicut & circa suam *Ave MARIA*, quod sapientissime recitabat. Et hoc fuit, quod ansam dedit huic Consultationi, quam exceperunt duae aliae, quas institui oportebat, ad declarandum integrum mysterium Annuntiationis Virgini Sanctissimae, quod totum includitur in duobus. *Ave MARIA*.

ARGUMENTUM.

Quid Archangelus Gabriel tractaverit cum Sanctissimā Virgine missus ad ipsam è caelo.

ARTICULUS I.

Ave MARIA allatum è caelo in terram commovit totum universum, caelum, terram & infernum.

NE mireris, si certos quosdam offendas, qui praecatorum offendantur coram, qui abhorreant *Ave MARIA*, qui execrentur devotionem erga Sanctissimam Virginem. Nōsse te oportet, quod, quando aportatum è caelo fuit ab Angelo *Ave MARIA*, & primā vice pronuntiatum in terris totum universum, à caelo usque ad profundissimam abyssum, ex eo comotum fuerit atque concussum. Caelum, quod intuebatur principium mysterij Incarnationis, ubi Majestas infinita Dei sese annihilabat, induens se carne mortali, ut homines redderet immortales, sancto

quodam contremuit & infremuit horrore. Terrae & totus hic major mundus in homine velut Compendio inclusus, exultabat praegaudio; eodquod aspiceret principium mysterij incomprehensibilis Redemptionis suae, ubi dare debebat Deus vitam suam, ut salvaret ipsum; hinc & gaudij sui exhibuit signa appropinquante libertate sua. Sed quasi totus infernus & omnes demones jam expirarentur & sentirent formidandam praesentiam. Omnipotentis, qui eversurus erat totum ipsorum imperium, contremuerunt praepavore, & exterriti sunt, ubi primum pronuntiatum fuerat *Ave MARIA*

MARIA. An igitur mirum sit, si omnes reprobi, qui maledictorum horum spirituum sequuntur partes, amplectuntur sensa, tam acriter oppugnent id omne, quod spectat ad mysterium Incarnationis Verbi æterni, & non nisi contemptim loquantur de coronis, Rosariis, *Ave MARIA*, & devotione erga Sanctissimam Virginem.

Introitus
magnificus
gratiæ in
hunc mun-
dum.

Qui oculis corporeis aspexisset, quod invisibiliter agebatur, pronuntiante S. Archangelo Gabriele magna hæc verba: *Ave gratiâ plena, Dominus tecum*, fateretur, nullum unquam diem fuisse tam celebrem, tamque magnificum, per omnem sæculorum decursum; fateretur, quod, cum hic dies fuisset ille magnifici introitus gratiæ in inferiorem hunc mundum, unde expulsa fuerat à peccato & demonibus statim à mundi principio, dies introitus triumphalis Victoriosorum in Civitatem à se occupatam, nihil omnino sit in comparatione illius. Sed qui vidisset, quantâ cum magnificentia in hunc intraverit ipsa, nihil vidisset unquam tam Augustum, tam splendidum, tantâ plenum Majestate. Tres Personæ portabant ipsam in triumpho, Angelus, Virgo, Deus; Angelus, qui illam annuntiavit, Virgo, quæ ipsam recepit, Deus qui ipsam possedit; Angelus portabat ipsam in suis labijs, Virgo recepit ipsam in

R. P. Isaac Consultat. Tom. III.

castissimo sinu suo, & Deus portavit totum illius in exhaustum thesaurum in corde suo.

O quàm longè aliâ ratione tu loqueris, quàm locuti fuerint illi Domini, inquiebat, bonus hic Vir, jam mediâ ex parte consolatus, expone quæso, mihi fufius hæc omnia, quia magnâ me perfundis voluptate, dum ejusmodi fundentem te audio verba. Ecce Angelus, inquis, edocuit nos pronuntiare *Ave MARIA*.

Imò, respondit Viator, Angelus fuit, quem Deus hoc nomine misit de cælo, uti affirmat Sanctum Evangelium: *Missus est Angelus Gabriel*. Omnium munerum Angelicorum nobilissimum est, servire consilijs Dei pro stabiliendo imperia gratiæ ipsius in terris. Ipsi in hoc nuntij sunt & negotiatores; ipsi hujus gratiæ non sunt Domini, adeoque nec conferunt illam; sed gloriæ sibi ducunt, existere illius solum præcones & procuratores apud Deum, qui impertitur illam hominibus.

Angeli annunciant gratiam, sed non conferunt illam.

Cum quæstio fuerit, inquiebam ipsi, de gratiâ, quam conferre Deus voluit hominibus & non Angelis, & de magno quodam mysterio, ubi homo & non Angelus fieri voluit Deus nonne magis congruum fuisse videtur, si usus fuisset ad illud annuntiantium operâ homines, & non Angelis. Non, respondit mihi Viator: Nam sicut egregè dicit San-

Ss

ctus

Malus Angelus ab-
tulit gratiam, &
bonus Angelus resti-
tuit illam.

Quis Chryfologus, oportebat na-
turam humanam, ut feliciter re-
stitueretur vitæ, eodem incedere
passu, quo incessit, ut in feliciter
condemnaretur ad mortem. An-
gelus lucis annuntiare debebat
Verbum MARIE, eodquod An-
gelus tenebrarum annuntiaverit
scientiam Evæ, juxta effatum il-
lud regij: *Dies diei eructat Ver-
bum, & nox nocti indicat scientiam;*
Malus Angelus seduxit primam
mulierem promittens ipsi scien-
tiam boni & mali; *scientes bonum
& malum*: Bonus igitur Angelus
merito assumptus fuit in reparatio-
ne hujus ruinae, annuntians San-
ctissimæ Virgini, quod conceptu-
ra erat Verbum Dei, in quo in-
clusi sunt omnes thesauri scientiæ
& sapientiæ divinae.

Cur San-
ctus Gabriel
fuerit ele-
ctus pro
hoc glorio-
so munere
potius,
quàm alius
Angelus.

Sed cur, reposui ipsi, imposuit
hanc provinciam Sancto Gabrieli
potius, quàm alicui alteri? liqui-
dem credo splendidissimam ut ma-
ximi ponderis hanc esse, quæ po-
terat demandari alicui Angelo in
cælis. Sanctus Michael, qui pri-
mus & præcipuus censetur: Om-
nium, nonne meritis & dignitate.
Sancto Gabrieli præcipiebat pal-
mam, magisque promerebatur il-
lum? Non debemus, respondit
Viator, inquirere rationes volun-
tatis Dei, eodquod ipsamet sit ra-
tio, infinita ratione juxta om-
nium eorum, quæ volet facere.
Nihilominus Sanctus Bernardus
hujus assignat rationem ex eo,

Carthegena
homil. 1.
circa me-
dium.

quod Sanctus Gabriel extiterit An-
gelus Custos Sanctissimæ Virgi-
nis, & Providentia Dei, quæ di-
sponit omnia suaviter, suas nobis
communicare soleat gratias, per
ministerium bonorum nostrorum
Angelorum. Ante ipsum magnus
Sanctus Gregorius allegaverat
aliam dicens; quod, cum Incar-
natio Filii Dei sit mysterium tam
sublime, tamque difficile, ut im-
pendisse videatur Deus omne ro-
bur Omnipotentis brachij sui ad
exequendum illud, sicut ipsamet
Sanctissima Virgo fatetur in suo
Cantico: *Fecit potentiam in bra-
chio suo*; maximè congruum fue-
rit, Sanctum Gabrielem, cujus
nomen idem est, ac fortitudo Dei,
magnum hoc Dei annuntiare opus,
exponere consilium: *Gabriel nam-
que fortitudo Dei dicitur*. Sed re-
perire est Episcopum in Consilio
Ephesino, qui est proclus Lizya-
nus, verbis luculentis affirmans.
*Gabriel sonat idem, quod Deus &
Homo*; ubi unico Verbo constrin-
gitur totum incarnationis myste-
rium. Nonne congruebat sum-
mè, illum, qui mysterij portaret
Nomen, annuntiare veritatem
mysterij incarnationis Verbi æter-
ni?

Quâ ratione demandatum sibi
confecit negotium, interrogat bo-
nus ille vir? quomodò Angeli,
qui puri sunt Spiritus, agent cum
hominibus, quibus sunt corpora,
nisi accommodent se nostro agen-
di

S. Gab-
rieli
Sancti
Virgini
forma
man-

Luc. 1.

S. A-
nus
supra
nclis

Tri-
mo
hor-
ago
gel-
sur

s. Gabriel
apparuit
Sanctissimæ
Virgini sub
formâ hu-
manâ.

di modo, qui corporalis est atque sensibilis? Sanctus Gabriel, respondit Viator, visendum se præbuit Sanctissimæ Virgini sub formâ & specie humanâ. Et conveniens omninò erat, ipsum in hoc apparere apparatu, edquod in favorem hominum commissam sibi obierit Legationem; sicut &, cum annuntiatum venerit Nativitatem Salvatoris, qui futurus esset Deus invisibilis, absconditus sub corpore visibili, æquum omninò erat representare illum, exhibendo Angelum invisibilem corpore visibili circum amictum: nihilominus absolutè necessarium non fuerat ipsi hæc ratione apparere, ut Sanctissimæ Virgini manifestaret Dei voluntatem.

s. Augustinus
lib. 12.
super Ge-
nesim.

Siquidem Sanctus Augustinus nos docet. Angelis esse tres diversas rationes agendi cum hominibus, dum à Deo mittuntur ad ipsos. Prima est, per cognitiones intellectuales, quas effundunt in animos nostros, quæque interdum ex inopinato producant in nobis bonas cogitationes, quin constent nobis, unde oriuntur; vel per verba interna, quæ loquuntur animæ nostræ, cum quæ agunt spiritualiter, eâ ratione, quæ Angeli naturaliter sibi invicem loquuntur; Et ij, qui observant anxie, quid in mentis suæ agatur abditis, observaverint utique illos sæpius sibi loquentes, quidve suarum sit partium, haud obscurè admonentes.

Tribus
modis cum
hominibus
agere An-
geli pos-
sunt.

Eheu! Occupationes frivole animorum nostrorum, & effusio cordis nostri extra nosmetipsos, suffurantur nobis innumeras ejusmodi saluberrimas honorum nostrorum Angelorum admonitiones! Ecce primam, magisque usitatam ipsorum agendi cum hominibus rationem.

Est ipsis alia magis sensibilis, minus autem communis; & est per species vel imagines, quas efforment in imaginatione, & sensibus internis, ubi interdum depingunt simulacra tam sensibilia, tamque manifesta, ut clarè & distinctè credamus nos res intueri, & id sæpius quidem in somno. Sic Sanctus Gabriel admonuit in somno Sanctum Joseph, ut subduceret Matrem & Filium persecutioni Herodis, cùmque illis fugeret in Egyptum, sicque securitatem sibi & illis præstaret à crudelis hujus Principis ferocitate: *Apparuit in somnis Joseph.* Angelus nempe exhibuit ipsi clarè in somnis imaginem sævissimæ hujus stragis, quam parabat Herodes omnibus infantibus in Bethleem, locisque vicinis. Verum an fides adhibenda est somnijs? inquit ipsi bonus hic vir. Non, respondit Viator.

Boni nostri
Angeli lo-
quuntur
nobis in
somno,

Non credendum semper est somnijs, sed nec etiam semper sunt contemnenda: Certum enim est, dari somnia divina, ubi loquitur Deus animabus, sicut locutus est Salomoni, quando replevit ipsum

An creden-
dum sit
somnia.

Sapientia. Inveniuntur etiam somnia Angelica, sicut illud Sancti Joseph, & illa tot tantorumque Vatum in veteri Testamento; & modo adhuc contingere potest, quod boni nostri Angeli nos admoncant plurimum rerum in somno: Et quando hoc non est, nisi ad operandum bonum vel evitandum malum, periculum subest nullum, si fides adhibeatur, sed potius negare hanc foret malum.

Angeli apparent quādoque hominibus sub formā corporum humanorum.

Habent denique tertiam agendi rationem cum hominibus, quæ adhuc minus usitata est, magis tamen sensibilis atque palpabilis, vix non dixerō materialem ipsam; & hæc est, quando assumunt Corpora omnino nostris similia; videmus ipsos, tangimus ipsos, auscultamus ipsos loquentes, intuemur ipsos operantes, ambulantes, laborantes, manducantes, bibentes, & cuncta alia perficientes opera nostris similia, ac si haberent vera Corpora humana. Sic Angelus Raphaël, junioris Tobie duobus omnino annis comes, exhibuit se ipsi v. sibilem atque palpabilem, conversabatur cum ipso familiariter, manducabat cum illo, ingerebat cibos ori, masticabat & deglutiebat illos; sed non digerebat, nec convertibat in ipsos substantiam suam, eoque caruerit verò corpore humano, tamen appa-ruerit ipsi prorsus simile, nec unius erat cum corpore, ad illud animandum, aut perficiendum om-

nes actiones spectantes ad vitam vel vegetativam, vel animale; sed solum ad utendum illo pro exantlandis certis actionibus necessarijs, ad exequendum injunctum sibi officium, uti est, loqui, agere, ambulare, dirigere & moderari Tobiam, suggerere ipsi consilia, & ejusmodi alia.

Hem itane, inquit Senex, quando apparuit Sanctus Gabriel, Sanctissima Virgini sub formā humanā, non habuit corpus humanum? Non respondit Viator, non nisi illius habuit speciem & apparentiam; an ergo id quædam erat illusio? an habebat solummodo corpus aliquod phantasticum & imaginarium? adhuc minus, reposuit, habebat verum corpus materiale & palpabile, non tamen corpus ex carne, sicut est nostrum, nec corpus ipsi naturale; Erat corpus, quod ipsemet formaverat sibi vel ex aere, vel ex condensatis vaporibus, vel alijs quibusdam mixtis, quæ effinxerat ad similitudinem corporis humani, conferens ipsi figuram, organa sensuum, oculos, os, pedes ac manus, imò etiam vestimenta, & denique omnem speciem & apparentiam veri corporis humani: Verum hoc Corpus non constituebat partem substantiæ Angeli, qui induebatur illo, sicut corpora nostra constituunt partem nostræ substantiæ, & Angelus etiam non habebat illud, ut id animaret, vel vitam ipsi tribue-

An S. Gabriel habuerit verum corpus humanum.

S. Gabriel velut eius m. Regis quoniam struct fuit a raru gific

bueret, sed assumpserat id solum, ut illud moveret velut machinam quandam artefactam, illoque uteretur velut instrumento, ad perficiendum quasdam actiones externas, exequendo suo ministerio necessarias.

3. Gabriel velut Legatus magni Regis Regum instructus fuit apparatu magifico.

Sub hac igitur apparen-tiâ Corporis humani, & sub formosissimæ juvenis specie, intravit Angelus Gabriel in cubiculum Sanctissimæ Virginis, juxta hæc Sancti Evangelij verba: Et ingressus est Angelus ad eam: Invenit ipsam solam, & vacantem orationi, in quâ majorem vitæ suæ partem exigebat. Quâ putas percussam fuisse admiratione Virginem pudicissimam, cum in cubiculo suo videret se cum juvene solam? Verùm Legatus è cælo erat, missus in nomine totius Sanctissimæ Trinitatis: Et quia Legati apparatu se instruunt magifico & pretioso, dignitati principis, à quo mittuntur proportionato; hic, qui veniebat ex mandato supremi Monarchæ totius Orbis, tantâ se adornavit pulchritudine, tanto splendore, tantâque Majestate, ut excederet id omne, quidquid pulchrum, splendidum ac magnum in terrâ potest oculis usurpari: Et Sanctissima Virgo, apparatu hoc conspecto, probè cognovit, non esse hunc hominem quendam terrestrem, sed aulæ cælestis principem; hinc Legato Dei præbuit aures, quasi ipsi Deo præbuisset.

Colloquium ipsius cum illo fuit purissimum, & excedens omnem sensum: Virgo intendens in Corpus artefactum ab Angelo assumptum, velut purissimam quandam crystallum, clarè aspiciebat substantiam spiritualem Angeli, uti manifestis verbis affirmat nobis S. Athanasius: *Sancta Deipara Virgo nudam essentiam Gabrielis Archangeli contemplata est, & per hunc aspectum noverat optimè, sibi rem non esse, cum quodam corpore, sed cum spiritu. Interpellavi hîc ipsum, dicens: si ita est, oportuerat permanere ipsam tranquillam & pacatissimam; Et tamen Evangelium nobis dicit, quòd perturbata fuerit ex hoc Eventu. Turbata est.*

Verum est, reposuit illicò mihi; Sed nonne vides, quòd Evangelium non dicat, turbatam fuisse ipsam ex eo, quòd videbat, sed ex eo, quòd audiebat: *Turbata est in sermone ejus; Verbum erat, quòd concussit ipsam tremore; Verbum dico, non Angeli, sed Verbum Dei, Verbum æternum, cujus percipiebat infinitam Majestatem in Legatione Angeli, declarantis sibi, concepturam se in castissimo utero suo adorandum Verbum Dei. Ut quid ex hoc turbata est, reponebam ipsi? duo ipsi erunt motiva non aspernanda: primum erat, profunda ipsius humilitas; secundum incomparabilis ipsius puritas.*

S. Athanas. lib. quest. ad Antioch. q. 12.

Sanctissima Virgo vidit clarè essentiam Angeli.

Quare Sanctissima Virgo turbata sit.

Exaltatio
concurrit
tremore ve-
ros humiles

Ex unâ parte profundissima ip-
sius humilitas pariebat in eâ hanc
turbationem: Cum enim sese cre-
deret creaturarum omnium novis-
simam & vilissimam, quando di-
ctum est ei, concepturam se in
purissimo utero suo Verbum aeternum,
Filiûm Dei, qui splendor est
infinitæ gloriæ Dei Patris sui, seque
per hoc sublimandam fore ad su-
premam Matris Dei dignitatem,
hæc gloriæ immensitas, pavore &
tremore convulsit ipsam: Sicut
enim nihil magis perturbat valdè
superbum, quàm ingens humilia-
tio, sic nihil perturbat magis valde
humilem, nisi ingens Exaltatio.
Bone Deus! quàm procul absumus
à primâ solummodò veræ
humilitatis tincturâ! Quis nostrum
omnium est, cujus cor non gau-
deat, dum aliquâ augetur honoris
etiam minimi prerogativâ? & ex-
altatio tam sancta, tamque divina,
quàm Deus ipsemet Sanctissimæ
offerebat Virgini, tremore concu-
tit ipsius humilitatem.

Amor San-
ctissimæ
Virginis
erga Virgi-
nitatem.

Ex alterâ parte non minor ipsius
est turbatio, ratione Virginalis
puritatis suæ, eoquod voto ex-
presso consecraverit hanc Deo; &
amabat hanc magis propriâ vitâ
suâ, & maluisset viva detru-
di in infernum, quàm fœdare ipsam
maculâ vel minimâ. Quando in-
telligit futuram se Matrem, me-
ruit, ne futurum id sit cum Virgi-
nitatis jacturâ; nec sufficit ad ab-
stergendum umorem, ipsi dicere,

quod futura sit Mater Dei: Si enim
propterea toleranda est jactura
Virginitatis, renuntiare mavult
sublimi huic Matris Dei dignitati.
Incessum dicit ipsi Angelus: *Na-
timeas MARIA; invenisti gra-
tiam apud Dominum, concipies &
paries Filium, & vocabis Nomen
ejus JESUM; hic erit Filius Al-
tissimi, & regnabit in æternum:*
hic enim dignitate Matris Dei neu-
tiquam ipse vel minuitur, vel
tollicur turbatio: siquidem metuit
ipsa semper pretiosæ sibi, pluri-
mumque dilectæ Virginitati suæ;
hinc respondet Angelo: Quómo-
do fiet istud, quoniam Virum non
cognosco, nec cognitura suam un-
quam? Et quoad Angelus asseve-
ret ipsa, lædendam in minimo
suam fore Virginitatem, omnia-
que ad implenda, mediante puris-
simâ & proorsus divinâ Spiritûs San-
cti operatione, non acquiescit, nec
suum præbet annutum.

Virgines Christianæ, quæ San-
ctissimam aspiciatis Virginem, ve-
lut sexus vestri gloriam & hono-
rem; vos, quæ ex instituto ipsam
colitis, ipsam imitari studetis, at-
tendite, quàm egregium ipsa vo-
bis hic præbeat exemplum; humi-
litas & puritas percellit ipsam tre-
more in Angeli præsentia, quam-
vis Angelum ipsum esse nôllet op-
timè; dumque dicentem sibi au-
dit, se fore Matrem, & quidem
Matrem Dei, non exiit timore,
Quant. ergo astimabat duas hæc

VI.

Pulchrum
exemplum
propositum
Virginibus
Christianis

virtutes, humilitatem & Virginitatem? quanto fervore, quanto amore, quanto desiderio flagrabat conservandi ipsas? Sanctus Bernardus dicebat, has duas virtutes excelluisse in ipsa, Deumque ita oblectasse, ut elegerit ipsam præ omnibus alijs creaturis in Matrem suam: *Virginitate placuit, humilitate concepit.*

Humilitas & Virginitas sunt inseparabiles, nec una conservatur sine altera.

Virgines Christianæ memento te, duas hæc virtutes magis esse debere vobis cordi, quàm duas oculorum vestrorum pupillas; separari ab invicem nequeunt, si amiseritis unam, proximum periculum jam subit altera; nisi fueritis humiles, diu castæ non eritis: Mundus, cui exploratum hoc est, expugnare volens castitatem, prius humilitatem oppugnat. Iste illud for, qui non nisi brutas fovet cogitationes erga simplicem hanc creaturam, cuique alia non est mens, nisi agendi ipsam in summum probum ac dedecus, nihilominus juxta speciem externam summam prosequitur ipsam veneratione, millenarum laudum velut cuidam

Deitati accendit ipsi thura, suum nuncupat ipsam Angelum, & contestatur, se ipsius esse adoratorem: optimè nempe novit veterator, quòd si inflare ipsam possit vanam arrogantiam & superbiam, exuenda mox sit castitate & pudicitia. O Deus! quàm sollicitam, oportet esse pudicam Virginem ad conservandam suam innocentiam! oportet ipsam semper sibi ipsi diffidere & metuere omnia; presentiam viri habere debet suspectam, quando se ipsi Angelus conspiciendum præberet è cælo; Sed nec minus abhorreere debet vanas laudes, quàm impudicas cogitationes.

Bonus noster senex, qui non admodum indigebat hæc admonitione, ardentè exoptabat prosecutionem discursus de Legatione Archangeli Gabrielis ad Sanctissimam Virginem, cujus initio ita oblectabatur; rogavit itaque instantè Viatorem nostrum, ut prosequeretur illum; quòd & fecit, uti intelliges.

**

ARGUMENTUM.

Qualis fuerit Legatio Archangeli S. Gabrielis ad Sanctissimam Virginem.

ARTICULUS II.

Nunquam majus fuit negotium, Sicut tractari nullo tempore fuit visum tanti ponderis negotium, quale tractavit Satus Gabriel Angelus, sic etiam quàm illud Legatio conspecta nunquam fuit Incarnationis tam solemnem, sicut illa, quæ principii.

cipi